

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 29. juni 2007
Kontor: Regional sundhed
J.nr.: 2005-12142-241
Sagsbeh.: jli
Fil-navn: Dokument 7

Besvarelse af spørgsmål nr. 565 (Alm. del – bilag 480 og 498), som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 30. maj 2007

Spørgsmål 565:

"Ministeren bedes kommentere henvendelserne fra PS Landsforeningen – Pårørende til Spiseforstyrrede om behandlingsforholdene for spiseforstyrrede, jf. alm. del – bilag 480 og 498."

Svar:

Jeg kan oplyse, at Sundhsvæsenets Patientklagenævn i sin virksomhed er uafhængigt af instruktioner om den enkelte sags behandling og afgørelse. Jeg har derfor ikke mulighed for at tage stilling til den konkrete klagesag. Afgørelser fra nævnet kan derimod indbringes for domstolene, mens klager over nævnets sagsbehandling kan indbringes for Folketingets Ombudsmand. Endvidere er der mulighed for at få revurderet en sag af Patientklagenævnet, såfremt der fremkommer nye, væsentlige oplysninger, som kan begrunde en genoptagelse af sagen. Det er Patientklagenævnet, som vurderer, hvorvidt oplysningerne kan begrunde en genoptagelse af klagesagen.

Patientklagenævnet kan tage stilling til, om der er grundlag for at kritisere den faglige behandling, som er udøvet af de sundhedspersoner, der klages over. Ved faglig virksomhed forstås det arbejde, som udføres af forskelligt sundhedspersonale, herunder behandling, pleje, og information og samtykke. Ved afgørelsen af, om der er grundlag for kritik, vurderer nævnet, om de enkelte sundhedspersoner har handlet under normen for almindelig anerkendt faglig standard.

Patientklagenævnet har oplyst, at det er fast praksis i nævnet, at sager bliver vurderet af sagkyndige konsulenter, som arbejder inden for samme speciale, som de personer, der er omfattet af klagen. Nævnet vurderer endvidere i hver enkelt sag, hvorvidt der er behov for at indhente udtalelser fra specialister på andre sundhedsfaglige områder.

Patientklagenævnet har, for så vidt angår sagsbehandlingstiden i den konkrete sag, oplyst, at på trods af, at der var tale om en kompliceret sag med 9 læger involveret, så blev der anvendt for lang tid på sagens oplysning, hvilket nævnet skal beklage. Jeg kan henholde mig til nævnets bemærkninger.

For så vidt angår det anførte om behandlingen af spiseforstyrrelser vil jeg gerne gentage, at regeringen er meget opmærksom på nødvendigheden af en forstærket indsats mod spiseforstyrrelser, og regeringen har derfor også i de senere år anvendt mange midler til både forebyggelse og behandling af sygdommen.

Det anføres i henvendelserne bl.a., at behandlingen af spiseforstyrrelser er forskellig afhængig af, hvor man kommer i behandling. Som det er udvalget bekendt udgav Sundhedsstyrelsen i 2005 rapporten "Spiseforstyrrelser – anbefalinger for organisation og behandling". Rapportens formål er at øge kompetencen i sundhedsvæsenet, men også at tilskynde til en mere ensartet behandling af spiseforstyrrelser. I rapporten gives bl.a. en række anbefalinger for hensigtsmæssig organisering af området.

Med det formål at styrke den sundhedsfaglige indsats på området i overensstemmelse med Sundhedsstyrelsens anbefalinger i rapporten, afsatte regeringen sammen med partierne bag satspuljeaftalen for 2005 30 mio. kr. årligt fra 2005 og fremefter.

For at følge udviklingen på området tæt aftalte parterne, at regeringen en gang årligt, i Sundhedsstyrelsens statusnotat om udviklingen i den børne- og ungdomspsykiatriske virksomhed, redegør for regionernes øgede indsats både for så vidt angår ændret organisering og øget kapacitet.